

WOJEWODA ŚLĄSKI

IFIII.4131.1.123.2025

Katowice, dnia 23 grudnia 2025 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym* (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153; zwanej dalej: *usg*) i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130, 1907 i 1940; zwanej dalej: *upzp*)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 114/XVII/2025 Rady Gminy Miedźno z dnia 25 listopada 2025 r. w sprawie *uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w części miejscowości Miedźno i Wapiennik* (Dz. Urz. Woj. Śląskiego z 2025 r., poz. 6947), w następującej części:

1. tekstowej miejscowego planu:
 - a) w § 3 ust. 1 pkt 4 lit. a, § 5 pkt 3, § 5 pkt 11, § 6 pkt 1 lit. a - w zakresie oznaczenia: „1MN÷22”;
 - b) w § 10 pkt 3 w zakresie słów: „o szerokości 60 m (po 30 m od osi linii w obu kierunkach w rzucie poziomym)”;
 - c) § 17;
2. graficznej miejscowego planu (załącznik nr 1) w zakresie terenów oznaczonych symbolami „21MN” i „22MN”.

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 *usg*, wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 25 listopada 2025 r. Rada Gminy Miedźno podjęła uchwałę Nr 114/XVII/2025 w sprawie *uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w części miejscowości Miedźno i Wapiennik*.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 *upzp*, w dniu 26 listopada 2025 r. Rada Gminy Miedźno przekazała organowi nadzoru uchwałę Nr 114/XVII/2025, a w dniu 28 listopada 2025 r. Wojewoda otrzymał dokumentację prac planistycznych, celem dokonania oceny zgodności tej uchwały z prawem.

W dniu 16 grudnia 2025 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień. Pismem z dnia 17 grudnia 2025 r. (znak: RR.6722.1.2024) Przewodniczący Rady Gminy Miedźno złożył wyjaśnienia w zakresie zarzutów wskazanych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania nadzorczego.

W obecnym brzmieniu art. 20 ust. 1 zdanie pierwsze *upzp*, plan miejscowy uchwala rada gminy po stwierdzeniu zgodności z ustaleniami planu ogólnego. Zaznaczyć w tym miejscu należy, że w dniu 24 września 2023 r. weszła w życie ustawa z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r., poz. 1688). Zgodnie z art. 67 ust. 3 pkt 2 tej ustawy przepisy art. 15 ust. 1 i art. 20 *upzp* stosuje się w brzmieniu dotychczasowym do dnia wejścia w życie planu ogólnego gminy w danej gminie. Czyli do czasu uchwalenia planu ogólnego zgodność miejscowego planu bada się z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z naruszeniem zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w następującym zakresie.

1. Naruszenie przepisu art. 20 ust. 1 *upzp*, który stanowi, że rada gminy uchwala plan miejscowy po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium oraz przepisu art. 15 ust. 1 *upzp*, zgodnie z którym wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza projekt planu miejscowego, zawierający część tekstową i graficzną, zgodnie z zapisami studium. Co dodatkowo podkreśla norma wynikająca z przepisu art. 9 ust. 4 *upzp* - ustalenia studium są wiążące przy sporządzaniu planu miejscowego

Do przedmiotowego planu miejscowego wprowadzono ustalenia niezgodne ze *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Miedźno* (przyjętym uchwałą nr 240/XXX/2022 Rady Gminy Miedźno z dnia 16 marca 2022 r.; zwane dalej: *studium*), w szczególności dla terenów oznaczonych symbolami: **21MN, 22MN** – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (§ 17 uchwały), które w *studium* wyznaczono jako **obszary rolne (R1)**. Zgodnie ze *studium* na obszarach rolnych w ramach ewentualnej zabudowy dopuszczono jedynie: **utrzymanie istniejącej zabudowy zagrodowej** (pkt 1 lit. a, str. 142). Szczegółowa analiza rysunku planu miejscowego (w tym podkładu mapy zasadniczej), jak również ortofotomapy (strona: geoportal.gov.pl) potwierdzają, że przedmiotowe tereny (21MN, 22MN) nie są aktualnie zagospodarowane pod kątem występowania jakiegokolwiek zabudowy (są terenami pokrytymi roślinnością). Ustalone przeznaczenie (*tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej*) jest sprzeczne z kierunkami wyznaczonymi w *studium* (**obszary rolne**) oraz jego zapisami (**utrzymanie istniejącej zabudowy zagrodowej**).

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego zawiera ustalenia wiążące przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, co jednoznacznie wynika z zasad zawartych w art. 9 ust. 4 i art. 20 ust. 1 *upzp*. Podstawę stwierdzenia zgodności planu miejscowego z ustaleniami studium stanowią łącznie część tekstowa oraz część graficzna planu miejscowego i studium. Stopień związania planu miejscowego ustaleniami studium jest natomiast uzależniony od stopnia szczegółowości ustaleń zawartych w studium. Postanowienia studium nie muszą być przeniesione wprost do zapisów planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego, ale nie mogą pozostawać z nimi w sprzeczności (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 czerwca 2016 r. – sygn. akt II OSK 2529/14, publ.: www.orzeczenia.nsa.gov.pl). Plan zagospodarowania przestrzennego ma stanowić sprecyzowanie i uszczegółowienie zasad zagospodarowania terenu ustalanych ogólnie w studium, a nie ich dowolną interpretację, czy całkowitą zmianę. Ustalenia planu miejscowego, w zakresie przeznaczenia poszczególnych terenów i zasad ich zagospodarowania nie mogą być całkowicie sprzeczne ze studium, nawet gdy, w ocenie gminy, przemawiają za tym racjonalne przesłanki.

Reasumując, stwierdzoną niezgodność ustaleń planu miejscowego w zakresie terenów oznaczonych symbolami 21MN i 22MN w kontekście ustaleń *studium* organ nadzoru zinterpretował, jako naruszenie przepisów ustawy *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*: art. 9 ust. 4, art. 20 ust. 1 oraz art. 15 ust. 1.

2. Naruszenie przepisu art. 15 ust. 2 pkt 1 *upzp*, zgodnie z którym w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania. Z kolei § 4 pkt 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w *sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego* (Dz. U. z 2021 r., poz. 2404; zwane dalej: *rozporządzeniem o mpzp*) precyzuje, że ustalenia dotyczące przeznaczenia terenów zawierają określenie przeznaczenia poszczególnych terenów lub zasad ich zagospodarowania, w tym nazwę klasy przeznaczenia terenu oraz symbol wraz z numeracją wyróżniającą je spośród innych terenów, zgodnie z załącznikiem nr 1 do *rozporządzenia o mpzp*.

Po szczegółowej analizie rysunku i tekstu planu, organ nadzoru stwierdził wewnętrzną sprzeczność pomiędzy tymi ustaleniami. W przepisie § 10 uchwały, w zakresie szczegółowych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu, w pkt 3 ustalono: *w pasie technologicznym napowietrznej linii elektroenergetycznej najwyższych napięć 400 kV o szerokości 60 m (po 30 m od osi linii w obu kierunkach w rzucie poziomym) zakaz:*

- a) tworzenia hałd, nasypów oraz zwiększania rzędnych terenu,
- b) sadzenia roślinności o wysokości przekraczającej 3 m.

Podczas, gdy z odczytu rysunku planu miejscowego wynika inny pomiar, pas technologiczny jest o szerokości ok. 80 m. Powyższe ma przełożenie na tereny położone w bezpośrednim sąsiedztwie napowietrznej linii elektroenergetycznej najwyższych napięć 400 kV. Bowiem zgodnie z przepisem art. 15 ust. 2 pkt 9 *upzp*, w planie miejscowym określa się obowiązkowo szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy, co w przedmiotowym planie miejscowym zostało ustalone. Jednakże ustalenia uchwały nr 114/XVII/2025 zawarte w jego treści pozostają w sprzeczności z przepisami przedstawionymi na rysunku planu.

Nie można bowiem pominąć znaczenia rysunku planu. Plan miejscowy to w pierwszym rzędzie rysunek planu, który stanowi nieodłączną część tego aktu prawnego stanowiącego przepis gminny (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 26 czerwca 2013 r. – sygn. akt II SA/GL 1527/12; publ. www.orzeczenia.nsa.gov.pl). Nie jest zatem w pełni możliwe spełnienie wymagań dotyczących szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu (w tym zakaz zabudowy), wynikających z treści planu miejscowego dla terenów położonych w bezpośrednim sąsiedztwie napowietrznej linii elektroenergetycznej najwyższych napięć 400 kV, bowiem dochodzi do sprzeczności wewnętrznej aktu prawa miejscowego. Szerokość pasa technologicznego napowietrznej linii elektroenergetycznej najwyższych napięć 400 kV wynikająca z tekstu planu (60 m – § 10 pkt 3) nie pokrywa się z wynikiem odczytu z rysunku planu (ok. 80 m). Tak przyjęte ustalenia uchwały Rady Gminy Miedźno powodują, że nadrzędne cele założone dla sporządzenia planu miejscowego nie zostały wypełnione, naruszając tym samym zasady sporządzania planu – zasadę spójności tekstu i rysunku planu miejscowego.

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania nadzorczego Przewodniczący Rady Gminy Miedźno, pismem z dnia 17 grudnia 2025 r., wniósł o stwierdzenie nieważności przepisu § 10 pkt 3 uchwały

w zakresie sformułowania: *o szerokości 60 m (po 30 m od osi linii w obu kierunkach w rzucie poziomym)*. Zatem w celu doprowadzenia do zgodności treści uchwały i jej załącznika graficznego, należało wyeliminować z treści uchwały wskazane szerokości, aby przedmiotowy plan miejscowy mógł być odczytywany w sposób jednoznaczny i zrozumiały przez wszystkich odbiorców procesu inwestycyjnego.

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 *upzp* jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały gminy w całości lub w części. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę.

Po wyeliminowaniu wymienionych naruszeń, uchwała Rady Gminy Miedźno Nr 114/XVII/2025 z dnia 25 listopada 2025 r. w sprawie *uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w części miejscowości Miedźno i Wapiennik*, może funkcjonować w obrocie prawnym, a zatem, stwierdzenie nieważności uchwały jedynie w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, jest uzasadnione.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 *usg* stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia Radzie Gminy Miedźno rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia Radzie Gminy Miedźno.

z up. Wojewody Śląskiego

Aleksandra Krocze

Zastępca Dyrektora Wydziału Infrastruktury

Otrzymuje:

Rada Gminy Miedźno

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.
3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.
4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.
5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.
6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa.